

spornou cestou uplatňovati (§ 35 druhý odstavec ex. ř.), kdežto při řádném a správném postupu měl býti vyhotoven výkaz nový, v němž by se zrcadlil správně stav přítomný, nikoli dávno minulý a tedy podle obyčejného běhu věcí pravidelně nesprávný. Není ovšem předpisu, jak starý smí nebo nesmí takový výkaz býti, avšak sunt certi denique fines, jako jinde, tak i zde: právo přirozené (§ 7 obč. zák.), neboli slušnost — a to je ten předpis, o který jde — žádá, by se exekuce vedla jen na základě výkazu data čerstvého, ne zastaralého, by berní úřad, když žádá finanční prokuraturu o exekuci, dodal jí výkaz nedoplatků z poslední doby — ne nějaký již před dávným časem vyhotovený — a finanční prokuratura by s návrhem na exekuci nelenila více, než jak podle řádného běhu úředních věcí nutně třeba, tomuto požadavku však předložený výkaz ani zdaleka nevyhovuje. Skutečně exekut tvrdí, což rekursní soud v úvahu nevzal, že bylo zapláceno v mezičase o několik milionů více, než jak výkaz předpokládá, a byla by otázka data výkazu, když už prvý soud ji nevzal v úvahu, mohla pominuta býti jen tehdy, kdyby byl dlužník správnost dlužné sumy ve stížnosti nepopíral.

Čís. 8578.

Dovolací rekurs do usnesení rekursního soudu, jímž bylo odklizen odkázání na pořad práva vyslovené v usnesení prvního soudu, není ani podle § 527 ani podle § 528 c. ř. s. nepřipustným.

Strany, jichž návrhu nebylo při stanovení dražebních podmínek vyhověno, nemůže exekuční soud odkázati na pořad práva a určit jim lhůtu k podání žaloby.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1928, R II 386/28.)

Ze vnucené dražby nemovitosti byly podle dražebních podmínek vyloučeny stroje. Knihovní věřitelé, tvrdíce, že stroje jsou příslušenstvím nemovitosti, navrhli, by stroje byly pojaty do dražby. Soud první stolice poukázal knihovní věřitele na pořad práva. Rekursní soud k rekursu knihovního věřitele napadené usnesení zrušil. Důvody: Knihovní věřitelé, již nejsou zároveň vymáhajícími věřiteli, nelze odkázati na pořad práva, by se domáhali žalobou proti vlastníkům příslušenství uznání příslušenství, nýbrž žalobu tu mohou podle § 37 ex. ř. podati jen vlastníci, avšak o rozsahu dražebního objektu rozhodují jen vymáhající věřitelé, jimž jest volno uznati vlastnické nároky třetích osob.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu knihovního věřitele.

Důvody:

Na otázku stěžovatelem samým nadhozenou, zda jeho dovolací stížnost jest podle §§ 527 a 528 c. ř. s. a § 78 ex. ř. formálně přípustná, lze

odpovědět kladně, neboť nejde tu ani o zrušovací usnesení, ukládající soudu první stolice nové rozhodnutí po slyšení stran (§ 527 c. ř. s.), ani o rozhodnutí soudu druhé stolice, kterým bylo potvrzeno usnesení soudu prvního (§ 528 c. ř. s.), nýbrž jde tu o rozhodnutí, jímž rekursní soud usnesení prvního soudu změnil tak, že odčinil v něm vyslovené odkázání stěžovatele na pořad práva. Spíše by bylo lze mít pochybnost o tom, zda není dovolací rekurs nepřipustný proto, že rekursní soud vyhověl návrhu stěžovatele v rekursu proti usnesení prvního soudu učiněnému na prvním místě v tom smyslu, by rekursní soud napadené usnesení prvního soudu zrušil. Ale i s tohoto hlediska lze dovolací rekurs mít za přípustný, protože stěžovatelův rekursní návrh v té příčině není zcela jasný a dovoluje úsudek, že mu tanulo na mysli jiné zrušení, totiž takové, pro něž by první soud byl musil o věci znovu rozhodovati. Než dovolací rekurs, třebaže formálně přípustný, není věcně odůvodněn. Usnesení prvního soudu, jímž byly podle §§ 162 a 163 ex. ř. schváleny dražební podmínky, vylučující z dražby stroje podle poznámky v pozemkové knize ze dne 13. prosince 1924, stalo se potvrzujícím usnesením rekursního soudu pravoplatným. Ustanovení, podle něhož by exekuční soud mohl strany, jejichž návrhu při stanovení dražebních podmínek nevyhověl, odkázati na pořad práva a mohl jim k podání žaloby určit lhůtu, obdobně snad jak v § 231 ex. ř. při rozhodování o odporech proti přikázání pohledávek při rozvrhovém roku, v exekučním řádě ani v jiném zákoně není. Rozhoduje proto exekuční soud o věci té s konečnou platností beze vší výhrady pořadu práva. Rekursní soud tudíž nepochybil, když výrok exekučního soudu, jímž na pořad práva poukázán byl stěžovatel, k jeho rekursu jako nezákonný zrušil a ohledně knihovnických věřitelů, jejichž odkázání na pořad práva dovolací rekurs se domáhal, vyslovil — ovšem jen v důvodech — právní názor, že ani je nelze odkázati na pořad práva.

Čís. 8579.

Rozsudek stane se doručením písemného vyhotovení proti straně účinným (§ 416 c. ř. s.), třebaže na vyhotovení nebyla stvrzovací doložka podle § 79 org. zák. ani soudní pečeť podle § 216 jedn. řádu.

(Rozh. ze dne 21. prosince 1928, R II 392/28.)

O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání pro opožděnost.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatel vyvozuje z toho, že vyhotovení rozsudku, které mu bylo doručeno dne 27. června 1928 v úřední obálce procesního soudu s návratkou, nebylo opatřeno soudní pečeti a stvrzovací doložkou s podpisem vedoucího úředníka soudní kanceláře, právní závěr, že doručení